

ข้อมูลประกอบการพิจารณาจัดตั้งสถาบันพัฒนาฝีมือแรงงานจังหวัดจันทบุรี

ส่วนที่ 1 ภาพรวม (25 แห่งเดิม และที่ขอเพิ่มใหม่)

(1) เหตุผลความจำเป็นในการจัดตั้งสถาบันฯ ในพื้นที่

เศรษฐกิจจังหวัดจันทบุรีเติบโตได้โดยอาศัยด้านการเกษตรเป็นหลัก จึงได้วางแผนในการเสริมสร้างความแข็งแกร่งเพื่อให้เศรษฐกิจเติบโตอย่างยั่งยืน โดยปรับเปลี่ยนเป็นเศรษฐกิจ-อุตสาหกรรมแปรรูป-เกษตร-ท่องเที่ยว เพื่อขับเคลื่อนและพัฒนาสู่การเป็นระเบียงอาหารและผลไม้ภาคตะวันออก (Eastern Food and Fruit Corridor : EFFC) รวมทั้งเร่งพัฒนาเป็นนครแห่งอัญมณี และขยายตลาดการค้าชายแดนมากยิ่งขึ้น ซึ่งต้องอาศัยการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์เป็นพื้นฐาน โดยเน้นการพัฒนาองค์ความรู้ ยกระดับฝีมือ และการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล เพื่อเพิ่มมูลค่าผลิตภัณฑ์และบริการ

สำนักงานพัฒนาฝีมือแรงงานจังหวัดจันทบุรี จึงต้องวางแผนการปฏิรูปกำลังแรงงาน (Workforce Transformation) เพื่อวางรากฐานทรัพยากรมนุษย์ของประเทศให้มีปริมาณแรงงานที่เพียงพอและคุณภาพสูง สามารถตอบโจทย์การก้าวข้ามกับดักประเทศ ที่มีรายได้ปานกลางไปสู่การเป็นประเทศที่พัฒนาแล้วได้

(2) บทบาทและทิศทางการดำเนินงานของกรมในอนาคต

2.1) กำหนดและขับเคลื่อนนโยบาย (Policy Advisor) โดยการจัดทำแผนพัฒนากำลังแรงงานจังหวัด ภายใต้คณะกรรมการพัฒนาแรงงานและประสานงานการฝึกอาชีพจังหวัด (กพร.ปจ.) โดยผู้อำนวยการสถาบันฯ เป็นเลขานุการ

2.2) กำกับดูแล การบังคับใช้กฎหมายและการอนุมัติ อนุญาต (Regulator) การออกใบอนุญาตศูนย์ทดสอบมาตรฐานฝีมือแรงงานแห่งชาติ/ศูนย์ประเมินความรู้ความสามารถ/ศูนย์ฝึกอบรมฝีมือแรงงาน และกำกับดูแล การดำเนินงานให้เป็นไปตามระบบประกันคุณภาพ เห็นชอบหลักสูตรและอนุมัติค่าใช้จ่ายในการฝึกอบรมของสถานประกอบการ

2.3) ผู้ส่งเสริม/ประสาน/อำนวยความสะดวก (Facilitator) สร้างและส่งเสริมเครือข่ายการพัฒนาฝีมือแรงงาน การจัดทำฐานข้อมูลการพัฒนากำลังคนของจังหวัดจันทบุรี Data Center เพื่อให้หน่วยงานต่าง ๆ ใช้ประโยชน์ในการวางแผนการพัฒนากำลังคนและคาดการณ์ในอนาคต

2.4) ผู้ดำเนินการ (Operator) ฝึกอบรมฝีมือแรงงานในสาขาอาชีพที่ขาดแคลนและตามความต้องการของตลาดแรงงาน ทดสอบมาตรฐานฝีมือแรงงานแห่งชาติในสาขาที่ศูนย์ทดสอบมาตรฐานฝีมือแรงงานที่ได้รับอนุญาตไม่มีความพร้อมหรือไม่เพียงพอต่อความต้องการ

(3) กำหนดตัวชี้วัดสำคัญเพื่อวัดความสำเร็จจากการจัดตั้งสถาบันฯ (เป้าหมาย 3 ปี)

(3.1) กำลังแรงงานในจังหวัดจันทบุรีได้รับการพัฒนา ไม่น้อยกว่า 60,000 คน

(3.2) ประชาชนกลุ่มเปราะบางที่ได้รับการพัฒนาไม่น้อยกว่าร้อยละ 50 มีงานทำ และมีรายได้

เพิ่มขึ้น

(3.3) แรงงานมีผลิตภาพ ไม่น้อยกว่า ร้อยละ 2.5

ส่วนที่ 2 เหตุผลประกอบการจัดตั้งสถาบันฝีมือแรงงาน รายจังหวัด (25 จังหวัดเดิม + 20 จังหวัดใหม่)

หัวข้อ	คำอธิบาย
1. ทิศทางการพัฒนาของจังหวัด/พื้นที่	จังหวัดจันทบุรี มีเป้าหมาย 1) การขับเคลื่อนและพัฒนาสู่การเป็นระเบียบอาหารและผลไม้ภาคตะวันออก (Eastern Food and Friut Corridor : EFFC) โดยเชื่อมโยงห่วงโซ่การผลิต แปรรูป การจำหน่ายอาหารและผลไม้สู่ตลาดต่างประเทศ รวมถึงวางแผนพัฒนาเป็นอุตสาหกรรมสีเขียว สอดคล้องกับความต้องการให้จันทบุรีเป็นเมืองน่าอยู่ (living city) ซึ่งผู้ประกอบการโรงคัดบรรจุ (ล้าง) ผลไม้ในจันทบุรี มีแนวคิดที่จะทำโรงงานแปรรูป ห้องเย็น ส่งต่างประเทศ ขณะเดียวกันมีนักลงทุนด้านอสังหาริมทรัพย์สนใจลงทุนทำที่พัก บ้านจัดสรร โรงแรม รีสอร์ท เพื่อรองรับเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก (EEC) และเป็นแหล่งท่องเที่ยว 2) มีศูนย์ส่งเสริมอัญมณีและเครื่องประดับจันทบุรี ตลาดค้าพลอย โดยในทุกปีจะมีการจัดงานจัดงานเทศกาลนานาชาติพลอยและเครื่องประดับจันทบุรี ภายใต้แนวคิด Chanthaburi : City of Gems เพื่อผลักดันให้จังหวัดจันทบุรีก้าวสู่การเป็น “นครอัญมณี” 3) การค้าชายแดน ตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ได้กำหนดทิศทางการพัฒนาภาคตะวันออก เป็นพื้นที่เศรษฐกิจชายแดน เชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้านให้เจริญเติบโตอย่างยั่งยืน โดยให้พัฒนาพื้นที่เศรษฐกิจชายแดนบ้านแหลมและบ้านผักกาดอำเภอโป่งน้ำร้อน จังหวัดจันทบุรี ให้เป็นศูนย์กลางการค้าชายแดนเชื่อมโยงกับจังหวัดพระตะบองและเมืองไพลิน ดังนั้น ในภาพรวมส่วนใหญ่อัตราขยายตัวของการค้าชายแดนจึงเพิ่มขึ้น โดยเฉลี่ย 4 ปี เติบโตประมาณร้อยละ 18 ต่อปี 4) การท่องเที่ยว หาดแถมเปญที่จับกลุ่มลูกค้าใหม่และลูกค้าที่กำลังมาแรง เช่น ตั้งเป้าหมายให้เป็นแหล่งทำงานนอกสถานที่ของประเทศไทย สำหรับ กลุ่ม Digital workers การท่องเที่ยวแบบผจญภัยสำหรับชาวตะวันตก เป็นเป้าหมายแห่งการ Shopping ของคนกัมพูชา เป็นพื้นที่เชื่อมโยงการท่องเที่ยวในกัมพูชาพื้นที่ใหม่นอกจากการเข้าทางด้านอรัญประเทศ
2. เป้าหมายการพัฒนากำลังแรงงานของจังหวัด	เป้าหมายการพัฒนาากำลังแรงงาน 4 ประเด็น ดังนี้ 1.พัฒนาทักษะฝีมือแรงงานทั้งภาคอุตสาหกรรม ภาคบริการ และภาคเกษตร โดยเน้นหนักที่ภาคอุตสาหกรรม เนื่องจากเป็นภาคที่ขับเคลื่อนเพิ่มมูลค่าทางเศรษฐกิจส่วนใหญ่ของจังหวัด 2.พัฒนาทักษะฝีมือแรงงานในอุตสาหกรรมหลัก 3 ลำดับแรกของจังหวัด คือ การแปรรูปอาหาร การเกษตร และการท่องเที่ยว 3. พัฒนาทักษะฝีมือแรงงานอุตสาหกรรมเป้าหมายของประเทศ ได้แก่ สาขาโลจิสติกส์ ดิจิทัล อุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะ และการเกษตรและเทคโนโลยีชีวภาพ
3. ความต้องการกำลังแรงงานจังหวัด (Demand)	จังหวัดจันทบุรีมีประชากรที่อยู่ในวัยกำลังแรงงาน จำนวน 369,428 คน โดยแรงงานส่วนใหญ่อยู่ในภาคเกษตร คิดเป็นร้อยละ 55.35 ซึ่งมีแนวโน้มลดลงประมาณร้อยละ 4.04 ต่อปี มีอัตราการว่างงาน คิดเป็นร้อยละ 0.83 โดยในปี พ.ศ. 2564 มีความต้องการแรงงานจำนวน 24,218 คน โดยได้มีการทดแทนการขาดแคลนแรงงานในจังหวัดด้วยแรงงานต่างชาติ ประมาณ 1,341 คน โดยส่วนใหญ่เป็นแรงงานชาวกัมพูชา ที่ไม่มีทักษะฝีมือ ทำให้การทำงานขาดคุณภาพ จึงต้องเร่งดำเนินการพัฒนาศักยภาพให้กับกำลังแรงงาน

	SMEs จันทบุรี และชมรมธุรกิจท่องเที่ยว ร่วมกันในการพัฒนาหลักสูตร จัดทำกลุ่มเป้าหมาย วิทยากร เป็นเครือข่ายในการฝึกอบรม สถาบันวิจัยและพัฒนาอัญมณีและเครื่องประดับ อาสาสมัครแรงงาน จำนวน 35 คน โดยร่วมในการจัดทำกลุ่มเป้าหมายแรงงานนอกระบบ รวมถึงศูนย์ทดสอบมาตรฐานฝีมือแรงงานแห่งชาติ ทั้งภาครัฐ จำนวน 5 แห่ง																								
6. ประมาณการค่าใช้จ่ายเพิ่มขึ้น	ประมาณการค่าใช้จ่ายที่เพิ่มขึ้นเมื่อมีการจัดตั้งเป็นสถาบันฯ 1)หน่วยงานมีส่วนเพิ่มเฉพาะงบบุคลากร ซึ่งเป็นเงินประจำตำแหน่งผู้อำนวยการต้น 134,400 บาท – 42,000 บาท = 92,400 บาท 2)งบลงทุนที่เป็นค่าอุปกรณ์/ครุภัณฑ์/อาคาร/สถานที่ หน่วยงานมีความพร้อมแล้ว รวมทั้ง ได้ประสานงานกับเครือข่ายต่าง ๆ ในการใช้ประโยชน์ร่วมกัน																								
7. ผลสัมฤทธิ์ที่คาดว่าจะได้รับ	1. แรงงานกลุ่มเป้าหมายในจังหวัดจันทบุรีได้รับการพัฒนาฝีมือแรงงาน ไม่น้อยกว่า 200,000 คน ต่อปี ตามรายละเอียดการประมาณการจากผลงานย้อนหลัง 3 ปี และการตั้งเป้าหมาย ดังนี้ ผลงานย้อนหลัง 3 ปี <table><tr><th>ลำดับที่</th><th>ปีงบประมาณ ณ พ.ศ.</th><th>จำนวนผู้ เข้ารับ การ ฝึกอบรม (คน)</th><th>จำนวนผู้เข้า รับการ ทดสอบ มาตรฐานฝีมือ แรงงาน แห่งชาติ (คน)</th><th>จำนวนผู้เข้า รับการ ประเมิน ความรู้ความ สารถ (คน)</th><th>จำนวนผู้เข้า รับการ ส่งเสริม ความรู้ ความสามารถ แรงงาน (คน)</th></tr><tr><td>1</td><td>2563</td><td>1,177</td><td>574</td><td></td><td>44,874</td></tr><tr><td>2</td><td>2564</td><td>1,326</td><td>604</td><td>405</td><td>171,060</td></tr><tr><td>3*</td><td>2565</td><td>346</td><td>120</td><td>219</td><td>113,922</td></tr></table> หมายเหตุ 3* เป็นผลการดำเนินงานระหว่าง ตุลาคม 2564 - มกราคม 2565 (4 เดือน)	ลำดับที่	ปีงบประมาณ ณ พ.ศ.	จำนวนผู้ เข้ารับ การ ฝึกอบรม (คน)	จำนวนผู้เข้า รับการ ทดสอบ มาตรฐานฝีมือ แรงงาน แห่งชาติ (คน)	จำนวนผู้เข้า รับการ ประเมิน ความรู้ความ สารถ (คน)	จำนวนผู้เข้า รับการ ส่งเสริม ความรู้ ความสามารถ แรงงาน (คน)	1	2563	1,177	574		44,874	2	2564	1,326	604	405	171,060	3*	2565	346	120	219	113,922
ลำดับที่	ปีงบประมาณ ณ พ.ศ.	จำนวนผู้ เข้ารับ การ ฝึกอบรม (คน)	จำนวนผู้เข้า รับการ ทดสอบ มาตรฐานฝีมือ แรงงาน แห่งชาติ (คน)	จำนวนผู้เข้า รับการ ประเมิน ความรู้ความ สารถ (คน)	จำนวนผู้เข้า รับการ ส่งเสริม ความรู้ ความสามารถ แรงงาน (คน)																				
1	2563	1,177	574		44,874																				
2	2564	1,326	604	405	171,060																				
3*	2565	346	120	219	113,922																				

เป้าหมายการดำเนินการ					
ลำดับที่	ปีงบประมาณ ณ พ.ศ.	จำนวนผู้ เข้ารับ การ ฝึกอบรม (คน)	จำนวนผู้เข้า รับการ ทดสอบ มาตรฐานฝีมือ แรงงาน แห่งชาติ (คน)	จำนวนผู้เข้า รับการ ประเมิน ความรู้ความ สารถ (คน)	จำนวนผู้เข้า รับการ ส่งเสริม ความรู้ ความสามารถ แรงงาน (คน)
1	2566	3,000	1,000	500	180,000
2	2567	4,000	1,500	1,000	190,000
3	2568	5,000	2,000	1,200	200,000

- แรงงานกลุ่มเป้าหมายได้รับพัฒนาทักษะฝีมือมีงานทำและมีรายได้ที่เพิ่มขึ้น ร้อยละ 100
- ผู้ผ่านการฝึกอบรมมีรายได้ไม่ต่ำกว่า 15,000 บาท ต่อ เดือน
- ผลผลิตภาพแรงงานเพิ่มขึ้น ร้อยละ 3.5

มูลค่าทางเศรษฐกิจที่เพิ่มขึ้นจากการพัฒนาฝีมือแรงงาน

- ปี 2566 : 58,472,700 บาท
- ปี 2567 : 77,960,000 บาท
- ปี 2568 : 97,450,000 บาท

(มูลค่า GPP * อัตราการเติบโต * เป้าหมายฝึกอบรม(19490 * 5% * 5,000))

มูลค่าทางเศรษฐกิจรวม 3 ปี: 233,882,700 บาท